U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně **I. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2006, čj. OAM-314/VL-07-05-2006, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 63 Az 42/2006, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2006, č. j. 63 Az 42/2006 - 32,

t a k t o:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29. 3. 2006, čj. OAM-314/VL-07-05-2006, žalovaný zamítl žádost žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.) Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2006, č. j. 63 Az 42/2006 - 32, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného.

Proti rozsudku podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost, v níž mj. požádala soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 2007, č. j. 63 Az 42/2006 - 68, nebyl žalobkyni pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně kasační stížnost, která byla usnesením Nejvyššího správného soudu ze dne 30. 5. 2007, č. j. 3 Azs 36/2007 - 85, odmítnuta jako nepřijatelná. Krajský soud v Ostravě poté usnesením ze dne 11. 6. 2007, č. j. 63 Az 42/2006 - 90, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doložila do spisu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti a aby doplnila kasační stížnost o rozsah, důvody a o datum doručení napadeného rozhodnutí.

Stěžovatelka byla poučena o tom, že v případě neodstranění vad bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 21. 6. 2007; do spisu byla následně založena plná moc udělená obecnému zmocněnci panu V. L. Plnou moc udělenou advokátovi však stěžovatelka navzdory výzvě a poučení o možných procesních následcích nepředložila.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka přes výzvu k doložení zastoupení advokátem poté, co bylo soudem rozhodnuto o neustanovení zástupce stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti a kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí Nejvyšší správní soud odmítl jako nepřijatelnou, a přes poučení o možných následcích, nepředložila soudu plnou moc udělenou advokátovi. Stěžovatelka soudu předložila toliko plnou moc udělenou obecnému zmocněnci, tedy osobě bez vysokoškolského právnického vzdělání požadovaného pro výkon advokacie, což pro řízení o kasační stížnosti není dostačující. Sama stěžovatelka přitom neprokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatelky – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Toto rozhodnutí přecházelo posuzování přijatelnosti kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. Nad rámec toho je zapotřebí poukázat rovněž na skutečnost, že podaná kasační stížnost nebyla soudem projednatelná, neboť stěžovatelka ani na základě výzvy soudu nedoplnila kasační stížnost o soudem požadované náležitosti. Byl zde tedy dán také důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť stěžovatelka přes výzvu soudu neodstranila nedostatky kasační stížnosti a v řízení proto není možné pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu